

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/74/2025
Identifikačné číslo spisu:	6621010146
Dátum vydania rozhodnutia:	22.01.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:6621010146.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci obvineného J. B. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 22. januára 2026 v Bratislave dovolanie obvineného J. B. podané prostredníctvom jeho obhajkyne Mgr. Viktórie Hellenbart proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. júna 2021, sp. zn. 4To/42/2021, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku dovolanie obvineného J. B. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 15. apríla 2021, sp. zn. 3T/33/2021, uznal obvineného J. B. za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c) Tr. zák. a § 140 písm. f) Tr. zák. na skutkovom základe tam uvedenom.

Za to súd obvinenému uložil podľa § 155 ods. 2, § 38 ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné ústavné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou a ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodenej T. A., nar. X. P. XXXX, trvale bytom Č. B. XXX, spôsobenú škodu z titulu bolestného v sume 16 563 Eur (817,50 bodov x 20,26 Eur).

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený J. B. v zákonom stanovenej lehote odvolanie,

o ktorom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 10. júna 2021, sp. zn. 4To/42/2021, rozhodol tak, že postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením z 19. februára 2025, sp. zn. 1Tdo/52/2024, dovolanie obvineného podané proti uzneseniu krajského súdu z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Obvinený J. B. podal proti uzneseniu krajského súdu 17. októbra 2025 opätovne dovolanie, v ktorom zároveň požiadal o ustanovenie obhajcu na účely podania kvalifikovaného dovolania a zastupovania v dovolacom konaní. Obvinený v dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., a síce rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Uviedol, že pri ukladaní trestu bolo použité ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák., pričom rozhodnutie nereflektuje na novelu Trestného zákona, ktorá sa dotkla aj predmetného ustanovenia. V ďalšej časti dovolania obvinený namietal porušenie práva na spravodlivý proces z dôvodu, že na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., avšak súd toto vyhlásenie neprijal a kvôli neprijatiu jeho vyhlásenia neaplikoval ani ustanovenie § 39 Tr. zák.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Lučenec (ďalej len „prokurátorka“) podaním zo 4. novembra 2025 poukazujúc na absenciu kvalifikovaného dovolania podaného obhajcom, ako aj na skutočnosť, že oprávnené osoby, teda obvinený a obhajca, si uznesenie krajského súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená, prevzali 6. júla 2021, pričom od tohto dátumu im plynula lehota na podanie dovolania, ktorá uplynula 6. júla 2024, čo bol posledný deň na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Z uvedeného dôvodu mala za to, že dovolanie, pokiaľ by aj bolo kvalifikovane podané, je podané oneskorene a dovolací súd je povinný toto dovolanie podľa § 382 písm. a) Tr. por. ako podané oneskorene odmietnuť. Pokiaľ ide o obsahovú stránku podaného dovolania, prokurátorka nevzhliadla naplnenie obvineným uplatneného ani iného dovolacieho dôvodu. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa nezákonného, resp. neprimeraného trestu pri aplikácii ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. účinného v čase rozhodovania mala za to, že trest bol obvinenému uložený za trestný čin v rámci zákonného rozpätia trestnej sadzby preň stanovenej v čase, keď sa o vine a treste rozhodovalo. K tvrdeniam obvineného súvisiacim s novelou trestných kódexov a eventuálnej zmeny trestnej sadzby uviedla, že daná okolnosť nie je spôsobilá naplniť žiaden z dovolacích dôvodov. Vo vzťahu k námietke obvineného týkajúcej sa nepoužitia ustanovenia § 39 Tr. zák. prokurátorka poukázala na stanovisko R 5/2011, ako aj na skutočnosť, že už v konaní pred krajským súdom v rámci odvolacieho konania, ako aj v rozhodnutí dovolacieho súdu, sa sudy vyjadrili k námietke obvineného týkajúcej sa neprimeranosti požiadavky použitia § 39 Tr. zák. vzhľadom na mimoriadnu brutalitu spáchaného trestného činu, ako aj druhovú recidívu obvineného počas plynutia skúšobnej doby.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátorka navrhla, pokiaľ nedôjde k odmietnutiu dovolania podľa § 382 ods. 1 písm. d) Tr. por., prípadne podľa § 382 písm. a) Tr. por., aby najvyšší súd na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci, dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Obvinený následne podal 11. novembra 2025 dovolanie aj prostredníctvom okresným súdom ustanovenej obhajkyne Mgr. Viktórie Hellenbart. Ustanovená obhajkyňa v podanom dovolaní uviedla, že dovolanie obvineného bolo súdu doručené po uplynutí zákonnej trojročnej lehoty, avšak s odvolaním sa na ustanovenie § 41 ods. 1, ods. 3 Tr. por. a contrario a § 18 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii konštatovala, že obhajobu bola povinná prevziať, oprávnenia obhajcu nesmie vykonávať proti vôli obvineného a je viazaná pokynmi klienta, za ktoré považuje obsah písomného dovolania. Vzhľadom na uvedené žiadala dovolanie obvineného posúdiť s ohľadom na uplynutie zákonnej lehoty vo vzťahu k novým dovolacím dôvodom, ktoré uvádza, či tieto a predtým prebiehajúce dovolacie konanie plynutie zákonnej trojročnej lehoty na podanie dovolania predlžujú a tiež posúdiť, či právoplatné uznesenie najvyššieho súdu zakladá prekážku res iudicata aj vo vzťahu k obvineným novo uvádzaným dovolacím dôvodom. S poukazom na to, že obvinený sa domáha zrušenia dovolaním napadnutého rozsudku

ohľadne výroku o uloženom treste, žiadala jeho návrhu vyhovieť.

K dovolaniu obvineného podanému prostredníctvom ustanovenej obhajkyne sa vyjadrila prokurátorka podaním zo 17. novembra 2025, v ktorom sa v plnom rozsahu pridržiavala svojho vyjadrenia k dovolaniu zo 4. novembra 2025.

Dňa 15. decembra 2025 bol spisový materiál spolu s dovolaním obvineného J. B. riadne predložený najvyššiemu súdu na konanie a rozhodnutie o podanom dovolaní. Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal podané dovolanie i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie nebolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.).

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 370 ods. 1 Tr. por. ak sa dovolanie podáva v neprospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia súdu prokurátorovi. Ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plyní lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

Najvyšší súd zo spisového materiálu zistil, že uznesenie krajského súdu bolo obvinenému J. B. a jeho vtedajšiemu obhajcovi JUDr. Jánovi Marčokovi doručené 6. júla 2021. Keďže obvinený podal dovolanie až 17. októbra 2025, je zrejmé, že bolo podané oneskorene, po uplynutí zákonnej trojročnej lehoty podľa § 370 ods. 1 Tr. por. Rozhodovanie o predchádzajúcom dovolaní nemá vplyv na plynutie vyššie uvedenej lehoty na podanie dovolania.

Keďže obvinený podal dovolanie po uplynutí lehoty uvedenej v § 370 ods. 1 Tr. por., dovolací súd jeho dovolanie bez preskúmania veci na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 382 písm. a) Tr. por. ako podané oneskorene odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.